

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo	02. 05. 2011
Č. záznamu:	1672
Prílohy:	Výdavky: 0,7

2S 102/2006 - 153
1006200630

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a Mgr. Mariána Degmu v právnej veci žalobcu: **Slovak Telekom, a.s. sídlom Námestie Slobody 6, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469**, právne zastúpeného: *JUDr. Evou Hladkou, advokátkou sídlom Röntgenova 8, 851 01 Bratislava*, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava 29**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2005/DZ/R/2/138 zo dňa 21.12.2005, ako aj prvostupňového rozhodnutia č. 2005/DZ/2/1/047 zo dňa 14.4.2005, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na tunajší súd v zákonnej lehote (§ 250b ods. 1 OSP) dňa 15.3.2006 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2005/DZ/R/2/138 zo dňa 21.12.2005, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 2005/DZ/2/1/047 zo dňa 14.4.2005 ich zrušení a priznania náhrady trov konania.

Krajský súd v BA vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 2S 102/2006-90 dňa 18.9.2009 a to tak, že druhostupňové rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že výrok napadnutého druhostupňového rozhodnutia žalovaného nie je možné považovať za súladný s ustanovením § 59 Správneho poriadku, nakoľko nie je ucelený vo vzťahu k ostatným častiam prvostupňového rozhodnutia a rozkladu žalovaného.

Najvyšší súd SR svojím uznesením č.k. 6Sžh 2/2009 zo dňa 26.10.2010 na základe odvolania žalovaného vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Tunajší súd zistil, že prvostupňovým rozhodnutím žalovaného č. 2005/DZ/2/1/047 zo dňa 14.4.2005 bolo určené:

- 1./ že konanie žalobcu na relevantnom trhu poskytovania služby rezervácie a určenia bodov napojenia na verejnú telekomunikačnú sieť žalobcu pre účely vypracovania projektovej dokumentácie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť žalobcu voči podnikateľovi Rolandovi Živnému – SUPRA ELEKTRO, sídlom Teplická 13, Bratislava, od apríla do konca júla roku 2004 pri určovaní a rezervácii bodov napojenia na verejnú telekomunikačnú sieť žalobcu, má povahu zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov a tiež podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 465/2002 Z.z. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov.
- 2./ výroku citovaného rozhodnutia, na základe uvedeného zákona, ustanovenia § 38 ods. 1 a za porušenie § 8 ods. 6 cit. zákona, bola žalobcovi uložená peňažná pokuta v sume 10.000.000,- Sk za zneužívanie dominantného postavenia.

Na základe rozkladu žalobcu, žalovaný vydal druhostupňové rozhodnutie č. 2005/DZ/R/138 dňa 21.12.2005 a napadnuté rozhodnutie zmenil najmä upresnením popisu skutku v bode 1./ tak, že konanie žalobcu na relevantnom trhu poskytovania služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami, spočívajúce v odmietnutí určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami podnikateľovi Rolandovi Živnému – SUPRA ELEKTRO, Teplická 13, Bratislava, pre účely vypracovania projektovej dokumentácie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť v období od apríla do konca júla 2005, má povahu zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov a podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 465/2002 Z. z. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov.

Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že žalobca pokladá obe rozhodnutia správnych orgánov za nezákonné nakoľko vo veci konajúci žalovaný, bol nepríslušný – neoprávnený konať, zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, v správnom konaní sa vyskytli vady majúce vplyv na zákonnosť ako aj na nesprávne právne posúdenie veci .

Žalobca poukázal na svoj predmet podnikania s tým, že zo súťažného hľadiska pôsobí na relevantných trhoch určených rozhodnutím telekomunikačného úradu SR v znení neskorších rozhodnutí zo dňa 21.6.2005 a zo dňa 26.7.2005, ktorými je preňho určený zoznam relevantných trhov. Uviedol, že autorizovaný stavebný inžinier Roland Živný – SUPRA ELEKTRO spolu šiestimi listami z apríla až júla 2004 požiadal žalobcu o určenie bodov napojenia na verejnú telekomunikačnú sieť pre stavby uvedené v žiadostiach. Žalobca sa k žiadostiam vyjadril tak, že im nemôže vyhovieť z dôvodu, že požadované určenie bodov napojenia pridelil svojmu oddeleniu lokálneho plánovania.

Čo sa týka námietky vecnej nepríslušnosti žalovaného na dané konanie voči žalobcovi má za to, že posudzovať konanie žalobcu na relevantných trhoch patrí so pôsobnosťou Telekomunikačného úradu podľa zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách, ktorý vykonáva dohľad nad poskytovaním elektronických komunikačných služieb. Je presvedčený, že činnosť rezervácie a určenie bodov napojenia na sieť žalobcu nemôže predstavovať samostatný relevantný trh. Ide o činnosť, ktorá po realizácii stavby predstavuje rozšírenie siete, uzavretie zmluvy o pripojení s koncovými užívateľmi a až na jej základe dôjde k poskytovaniu dohodnutého rozsahu elektronických komunikačných služieb.

Ďalej namietal, že žalovaný nesprávne skúmal otázku či v danom prípade je žalobca vôbec podnikateľom, nakoľko dotknutú činnosť nemá zapísanú v obchodnom registri ako predmet činnosti a na túto činnosť nezní ani jeho živnostenské oprávnenie.

Ďalej sa zaoberal otázkou, či táto služba z jeho hľadiska je vôbec službou z podnikateľského hľadiska, keďže podľa jeho názoru nemá ekonomickú hodnotu a to ani vo vzťahu s projektovou činnosťou a táto nie je ohrozená, keďže takéto určenie nie je podstatnou náležitosťou projektu stavby pre stavebné konanie. Poukazuje na to, že obvykle sám žalobca do doby možného uzavretia zmluvy o pripojení s koncovými užívateľmi na vlastné náklady pre investora projektuje a realizuje pripojenie stavby na svoju sieť, čím rozširuje sieť. Túto činnosť realizuje ako svoju povinnosť podľa § 9 ods. 1 Zákona o elektronických telekomunikáciách – udržiavať svoju sieť z hľadiska bezpečnosti, celistvosti. Zakreslenie bodu budúceho napojenia nie je službou poskytovanou na trhu.

Taktiež namietal vymedzenie relevantného trhu v zmysle § 3 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 ZoOHS, ktoré druhostupňový správny orgán v svojom rozhodnutí zmenil. Poukazoval najmä na nedostatok súbehu priestorového a časového súbehu ponuky a dopytu. Žalovaný neporovnal situáciu, keď služby elektronických komunikácií prostredníctvom verejnej elektronickej komunikačnej siete poskytuje až 27 podnikateľov. Poukázal na to, že zákon o elektronických komunikáciách pojmy telekomunikačná sieť a miestne vedenie nepozná. Je presvedčený, že žalovaný nesprávne posúdil skutok zneužívania dominantného postavenia na trhu, nakoľko nedostatočne skúmal existenciu ospravedlňujúcich objektívnych dôvodov odmietnutia určenia a rezervácie bodov napojenia na sieť pre projektanta. Potom by zistil, že existoval nedostatok technickej dokumentácie zo strany Rolanda Živného.

Tvrdí, že žalovaný je povinný presne vymedziť relevantný trh pri zneužití dominantného postavenia, čím sa rozumie hrozba obmedzenia alebo obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úrok užívateľov. Podľa žalobcu takéto vymedzenie v rozhodnutiach chýba. Tým porušil ustanovenia § 46 a 47 Správneho poriadku. Neoznačuje presne skutkové a právne predpoklady, z ktorých pri hodnotení konkrétnej skutkovej podstaty a pri ich subsumovaní pod určité právne normy pri rozhodnutí vychádza. Má za to, že výroky sú z hľadiska citácie právnych predpisov nepreskúmateľné. Nedostatočne je odlišené konanie žalobcu podľa znenia zákona citovaných vo výroku rozhodnutia. Nie je dostatočne zdôvodnená výška uloženej pokuty, nakoľko ide o bezodplatnú službu. Poukázal na to, že výrok druhostupňového rozhodnutia nie je zrozumiteľný, keďže sa nezaobera celým rozsahom odvolania.

Ďalej napádal žalovaného postup všeobecného prešetrovania pred začatím správneho konania a tvrdil, že už vtedy sa začalo správne konanie. Nie je tu dostatočne chránené postavenie žalobcu, ako budúceho možného porušovateľa. Napádal postup žalovaného aj čo sa týka priebehu druhostupňového konania, keďže tvrdil, že vykonal ďalšie dokazovanie cestou telekomunikačného úradu, avšak k dôkazom sa žalobca nemal možnosť vyjadriť.

Žiadal obe rozhodnutia zrušiť a priznať mu náhradu trov konania.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 19.5.2006, kde uviedol, že trvá na svojich rozhodnutiach a žalobu žiada zamietnuť.

Poukázal na to, že vecné posúdenie konania podnikateľa v rámci hospodárskej súťaže nie je predmetom prieskumu správneho súdnictva, ale je vo výlučnej právomoci žalovaného, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5SŽ 73/02 a 4SŽ 27/99. Pokiaľ ide o vymedzenie pôsobnosti medzi Telekomunikačným úradom (TÚ) a žalobcom podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách Telekomunikačný úrad je predovšetkým regulačným orgánom pri poskytovaní telekomunikačných služieb. Dotknutý prípad sa týka trhu poskytovania služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú sieť s miestnymi vedeniami, čo nespadá pod reguláciu Telekomunikačného úradu. Žalovaný má plnú kompetenciu pôsobiť na neregulovaných relevantných trhoch, ako tomu je v danom prípade. Dopad zisteného postupu žalobcu má v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) Zákona o ochrane hospodárskej súťaže dopad na obmedzenie pri vypracovaní komplexnej projektovej dokumentácie stavieb a tým na plnenie zmluvných záväzkov projektanta voči objednávateľov. Teda ide o štádium prípravy zariadenia pripojenia na verejnú telefónnu sieť, nie o samotné zariadenie pripojenia a priame sprístupnenie siete. Z hľadiska pôsobnosti žalobcu, tento je prierezovým regulátorom trhu založenom na princípe následnej ochrany pri zistení porušenia, pričom Telekomunikačný úrad je sektorovým regulátorom založenom na princípe predchádzajúceho stanovenia podmienok pre dobré fungovanie trhu. Ako vyplýva zo spisového materiálu i samotný Telekomunikačný úrad sa v danej veci kompetentným necítil.

Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 23 ods. písm. b) ZOHS tvrdí, že v danom prípade nie je rozhodujúce či skúmaná činnosť žalobcu ako podnikateľa tvorí jeho predmet činnosti a je alebo nie je zameraná na dosahovanie zisku. Pojem podnikateľa vymedzuje zákon o ochrane hospodárskej súťaži v § 3 ods. 2 a na účel zákona je podnikateľom osoba vymedzená podľa Obchodného zákonníka (§2 ods.2), t.j. osoba zapísaná v obchodnom registri. Pri posudzovaní danej činnosti ako služby – jej obmedzenia, sa žalovaný zoberal tým, či je ponuka a dopyt po predmetnej službe zakreslenia a rezervácie bodu napojenia a nie jej odplatnosti. Nemožno sa ani stotožniť s tvrdením žalobcu, že nejde o povinnosť aby dotknuté určenie bolo súčasťou projektovej dokumentácie. Taká povinnosť projektantovi vyplýva z vykonávacej vyhlášky k stavebnému zákonu č. 53/2000 Z. z., podľa ktorej z povinnej súhrnnej technickej správy musí byť zrejmé riešenie napojenia stavby na jestvujúce siete a zariadenia technického vybavenia. Na tom základe mal projektant povinnosť dodať aj predmetné údaje a tieto teda boli súčasťou dodávky projektu, ktorý nesporne má ekonomickú hodnotu pre projektanta ako podnikateľa (neposkytnutím sa bráni vykonávaniu jeho podnikateľskej činnosti) i pre objednávateľa. Ak žalobca odmietol poskytnúť body pripojenia a rezerváciu bez uvedenia vážnych dôvodov, projektant nemôže riadne splniť svoj obchodný záväzok bez ďalšieho. To, že dotknutá služba má hodnotu nasvedčuje aj tvrdenie žalobcu, že obvykle projekt napojenia na sieť zabezpečuje na vlastné náklady sám.

Ďalej sa zaoberal námietkami žalobcu voči vymedzeniu relevantného trhu. Podstatou je, že ide o rozhranie koncového bodu verejnej telekomunikačnej siete v priestoroch účastníka s hlavným rozvádzačom, od ktorého ide účastnícka prípojka, resp. miestne vedenie. Má za to, že trh vymedzený tak, ako ho upresnil v druhostupňovom rozhodnutí následne umožňuje budúcemu užívateľovi stavby ako budúcemu zákazníkovi žalobcu, využívať všetky telekomunikačné služby, ktoré sú poskytované len pevnou sieťou žalobcu. Žiadny iný podnikateľ v danej oblasti nie je schopný poskytnúť také služby ako žalobca, lebo je k tomu potrebná pevná sieť, ktorú vlastní a spravuje len žalobca.

Ohľadom pojmu verejná telekomunikačná sieť a miestne vedenia poukázal na to, že samotný žalobca začal tieto pojmy používať vo svojich vyjadreniach, takéto pojmy používa aj nariadenie Európskeho parlamentu a rady č. 2887/2000, Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach a vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach aj on. Žalobca neposkytol v čase konania žiadne dostatočne ospravedlňujúce objektívne dôvody jeho postupu, keď odmietol

poskytnúť požadované body pripojenia projektantovi ktorý, predložil žalobcovi riadne splnomocnenia od investorov a každú časť projektu mu dáva na schválenie. Pritom správne vymedzeným relevantným trhom v danom prípade je poskytovanie služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami. Porušenie hospodárskej súťaže obmedzujúcou dominantnou praktikou žalobcu potom spočíva v odmietnutí určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami podnikateľovi Rolandovi Žitnému – SUPRA ELEKTRO, Bratislava pre účely vypracovania projektovej dokumentácie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť od apríla do konca júna 2004 v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) ZoOHS. Pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť výrokovej časti druhostupňového rozhodnutia spočívajúce v tom, že bol zmenený bod 1./ a podľa žalobcu nie je jasné či vo zvyšnej časti ho potvrdzuje a žalobcovo odvolanie zamieta, žalovaný poukazuje na text § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré upravuje postup žalovaného a nakoľko rozhodnutie zmenil nebolo potrebné *expressis verbis* vysloviť stav rozhodnutia vo zvyšku. Vzhľadom k tomu, že dotknuté konanie žalovaného trvalo počas účinnosti dvoch znení ZoOHS (novela zákona č. 204/2004 Z. z. bola účinná od 1.5.2004) bolo potrebné, podľa názoru žalobcu tento režim zachytiť vo výrokovej časti, i keď pre daný prípad, z hľadiska hmotno-právneho ani procesného nedošlo novelou k zmene. Žalovaný nemôže súhlasiť ani s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Všetky údaje a zistenia, z ktorých vychádzal sú v spise zachytené, prípadne ide o verejne dostupné informácie (analýzy Telekomunikačného úradu, rozhodnutia žalovaného). Nakoniec je v kompetencii správneho orgánu určovať rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie.

Žalovaný má za to, že tiež dostatočne zvážil všetky potrebné kritériá odôvodňujúce výšku uloženej pokuty a tieto vrátane správnej úvahy uviedol v rozhodnutí, pričom po ich zhodnotení dospel k zmene vymedzenia závažnosti konania žalobcu z veľmi závažného na závažné. Výšku pokuty ponechal nezmenenú, nakoľko zodpovedala závažnému porušeniu zákona. Pokiaľ ide o námietku zákonnosti inštitútu všeobecného šetrenia podnetu pred začatím správneho konania v zmysle § 22 ZoOHS, postup žalovaného je v súlade so zákonom a dôvodný a to aj z toho hľadiska, že pri porušení hospodárskej súťaže zneužitím dominantného postavenia správne konanie úrad zásadne začína z vlastného podnetu a nutne potrebuje získať počiatočné informácie potrebné pre konanie.

Žalovaný tiež má za to, že v procese postupoval zákonne a pred vydaním rozhodnutia vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia a s námietkami sa vysporiadal.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 9 OSP) a po nariadení pojednávania v zmysle ust. § 250g ods. 1 OSP. dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť s poukazom na ust. § 250j ods. 1 OSP.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že žalovaný po prešetrení podnetu podnikateľa – projektanta Rolanda Žitného – SUPRA ELEKTRO, Bratislava, začal správne konanie z vlastného podnetu dňa 18.1.2005 voči žalobcovi vo veci možného zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. b) ZoOHS pri určovaní a rezervácii bodov napojenia na verejnú pevnú telekomunikačnú sieť vo vlastníctve a správe žalobcu pre potreby projektovej prípravy stavby. Zistil postup projektanta s tým, že až na základe určenia a zakreslenia bodu napojenia na verejnú pevnú telekomunikačnú sieť, je schopný vypracovať investorom požadovanú projektovú dokumentáciu kábelovej prípojky telefónu pre pripravovanú stavbu, pričom takto vypracovaná dokumentácia podlieha odsúhlaseniu žalobcu a to z dôvodu, že po realizácii stavby podľa projektu je potrebné

prípojku začleniť do verejnej telekomunikačnej siete. V dotknutom období od apríla do konca júla 2004 žalobca odmietol v ôsmych prípadoch určiť a rezervovať bod napojenia projektantovi a tým obmedzil jeho možnosť voľne podnikat' na trhu projektovej dokumentácie. Žalovaný pri zisťovaní skutkového stavu vykonal viaceré dopyty i na Telekomunikačný úrad. Žalobca sa v priebehu konania v podstate bránil tým, že sa o pripravovanej výstavbe dozvedel skôr, ako bola podaná žiadosť projektanta Živného a sám mienil osloviť investorov, aby im ponúkol vlastnú službu vypracovania dotknutej časti projektovej dokumentácie. Žalobca tvrdil najmä, že relevantný trh tak, ako ho vymedzil žalovaný neexistuje. Úrad dospel k záveru, že ide zo strany žalobcu o porušenie slobodnej hospodárskej súťaže obmedzujúcou praktikou dominantného súťažiteľa voči iným účastníkom relevantného trhu poskytovania služby rezervácie a určenia bodov napojenia na verejnú telekomunikačnú sieť žalobcu pre účely vypracovania projektovej dokumentácie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť žalobcu, čo zakazuje ustanovenie § 8 ods. 6 ZoOHS. Preto dňa 14.4.2005 vydal prvostupňové rozhodnutie zn. 2005/DZ/2/1/047 kde vo výroku konštatoval uvedený deliktuózny skutok, ktorého sa žalobca dopustil a súčasne uložil žalobcovi pokutu vo výške 10.000.000,- Sk. Pri jej ukladaní, ako z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, zvažoval všetky okolnosti, ku ktorým ho zákon nabáda prihliadať. Pred vydaním rozhodnutia oboznámil žalobcu s podkladmi pre rozhodnutie a vyzval ho, aby sa vyjadril. V rozhodnutí sa s námietkami žalobcu vysporiadal. Voči prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal včasný rozklad, v ktorom namietal postup a závery úradu žalovaného v podstate totožné s obsahom žaloby. O rozklade rozhodla Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky dňa 21.12.2005 pod č. 2005/DZ/R/2/138 tak, že zmenila bod 1./ prvostupňového rozhodnutia v smere presnejšej špecifikácie relevantného trhu, na ktorom došlo k porušeniu zákonom chráneného záujmu na ochrane voľného hospodárskeho trhu voči zneužívaniu dominantného postavenia.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách § 244 ods. 1 OSP, súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a uskutočniť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Zo žaloby, ako aj z obsahu písomného vyjadrenia žalovaného k žalobe a z napadnutého rozhodnutia, je zrejmé, že úlohou súdu bolo najprv posúdiť, či žalovaný v správnom konaní rešpektoval svoje zákonné právomoci a nezasiahol do právomoci označeného Telekomunikačného úradu, t.j. či bol príslušný konať vo veci šetrenia podnetu projektanta Živného.

Zákon č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v § 1 vymedzuje účel zákona tak, že ním je ochrana hospodárskej súťaže na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb (ďalej len "tovar") pred jej obmedzovaním, ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov a úprava právomoci a pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len "Úrad").

Ustanovenie § 14 stanovuje, že Úrad je ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej republiky na ochranu a podporu hospodárskej súťaže, pričom vykonáva právomoci v oblasti ochrany a podpory súťaže zverené orgánom hospodárskej súťaže osobitnými predpismi.

Právomoc žalovaného vymedzuje ustanovenie § 22 ods. 1 ZoOHS tak, že

- a) vykonáva prešetrovanie na relevantnom trhu,
- b) vydáva rozhodnutie o tom, že konanie alebo činnosť podnikateľa je zakázaná podľa tohto zákona alebo podľa ustanovení osobitného predpisu; rozhoduje o uložení povinnosti zdržať sa takéhoto konania a o povinnosti odstrániť protiprávny stav,
- c) vydáva rozhodnutie o tom, že orgán štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgán územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgán záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy porušil tento zákon,
- d) postupuje a rozhoduje vo všetkých veciach ochrany súťaže vyplývajúcich z ustanovení tohto zákona alebo z osobitných predpisov,
- e) kontroluje dodržiavanie rozhodnutí vydaných v konaní pred úradom,
- f) vydáva stanovisko podľa osobitného predpisu,
- g) zabezpečuje medzinárodné vzťahy v oblasti ochrany súťaže na úrovni orgánov s právomocou v tejto oblasti,
- h) podáva návrh na súd na vydanie súhlasu s inšpekciou pre Komisiu na výkon jej činností podľa osobitného predpisu,
- i) podáva návrh na súd na vydanie súhlasu s inšpekciou na výkon svojich činností podľa odseku 4,
- j) navrhuje ďalšie opatrenia na ochranu a podporu súťaže.

Zákon č. 610/2003 Z. z. v § 6 stanovuje, že orgánmi štátnej správy v oblasti elektronických komunikácií sú Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky (ďalej len "úrad"). Podľa ods. 3 cit. zák., úrad je národný regulátor a cenový orgán v oblasti elektronických komunikácií, ktorý podľa tohto zákona

- a) vykonáva reguláciu,
- b) zabezpečuje medzinárodné vzťahy v oblasti elektronických komunikácií na úrovni regulačných orgánov,
- c) spolupracuje s ministerstvom pri vypracúvaní návrhu národnej tabuľky frekvenčného spektra a vykonáva správu frekvenčného spektra,
- d) chráni záujmy koncových užívateľov s ohľadom na kvalitu a ceny služieb,
- e) plní povinnosti podporujúce súťaž, rozvoj spoločného trhu Európskej únie, záujmy všetkých osôb členských štátov Európskej únie na území Slovenskej republiky, prístup k sieťam, prevádzkyschopnosť sietí a služieb a chráni slobodu výberu prevádzkovateľa s uplatnením technických noriem,
- f) vydáva všeobecne záväzné právne predpisy v medziach tohto zákona,
- g) vydáva Vestník Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len "vestník"),
- h) zabezpečuje svoje informačné povinnosti voči Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len "národná rada") a Európskej komisii, ktorej oznamuje aj informácie patriace do jeho pôsobnosti,
- i) určuje úhrady,
- j) vedie mimosúdne riešenie sporov,
- k) poskytuje informácie koncovým užívateľom v súvislosti so službami, vykonáva užívateľské prieskumy, zverejňuje ich a využíva ich vo svojej činnosti,

- l) plní úlohy súvisiace s obmedzením vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na využívanie nehnuteľností na účely zabezpečenia služieb a s obmedzením vlastníckeho práva k hnutel'ným veciam obmedzením alebo zákazom používania vysielacích telekomunikačných zariadení a okruhov v čase vojny a vojnového stavu,
- m) vykonáva dohľad a ukladá sankcie,
- n) vykonáva ďalšie činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 4 cit. zák., Telekomunikačný úrad je povinný všetky činnosti vykonávať a svoje rozhodnutia vydávať v súlade s princípmi efektívnosti, objektívnosti, transparentnosti, nediskriminácie, primeranosti a odôvodnenosti. Úrad pri svojej činnosti môže využiť aj služby iných osôb. Svoje rozhodnutia, všeobecne záväzné právne predpisy a informácie, ktoré prispievajú k otvorenému a funkčne konkurenčnému trhu zverejňuje vo vestníku a informatívne na internete, pričom zabezpečuje ochranu údajov.

Zákon č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách ďalej v § 4 ods. 1) upravuje, že elektronická komunikačná sieť (ďalej len "sieť") je funkčne prepojená sústava prenosových systémov a v prípade potreby prepájacích a smerovacích zariadení, ako aj iných prostriedkov, ktoré umožňujú prenos signálu po vedení, rádiovými, optickými alebo inými elektromagnetickými prostriedkami, vrátane družicových sietí, pevných sietí s prepájaním okruhov a s prepájaním paketov vrátane internetu a mobilných pozemských sietí, sietí na rozvod elektrickej energie v rozsahu, v ktorom sa používajú na prenos signálov, sietí pre rozhlasové a televízne vysielanie a káblových distribučných systémov bez ohľadu na druh prenášaných informácií.

Podľa ods. 2) a ods. 3) cit. ust., verejná sieť sa úplne alebo prevažne používa na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb, pričom verejná telefónna sieť sa používa na poskytovanie verejných telefónnych služieb; umožňuje prenos hlasovej komunikácie medzi koncovými bodmi siete alebo iné formy komunikácie, ako sú napríklad faksimilný prenos alebo prenos dát.

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) cit. zák., rozhranie je koncový bod siete, ktorý je fyzickým bodom, v ktorom sa účastníkovi poskytuje pripojenie k verejnej sieti a v prípade sietí zahŕňajúcich spájanie alebo smerovanie je tento bod určený špecifickou sieťovou adresou, ktorá sa môže vzťahovať na telefónne číslo účastníka a jeho technické špecifikácie....,

Podľa § 4 ods. 5 cit. zák., poskytovanie siete je zriadenie siete, jej prevádzka, kontrola nad sieťou alebo jej sprístupnenie.

Z porovnania obsahu zákonných predpisov určujúcich kompetenciu žalovaného a kompetenciu Telekomunikačného úradu súd konštatuje, že tieto sú diametrálne odlišné. Pokiaľ ide o vymedzenie pôsobnosti medzi Telekomunikačným úradom a žalobcom, podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, Telekomunikačný úrad je predovšetkým regulačným orgánom pri poskytovaní telekomunikačných služieb. Dotknutý prípad sa týka trhu poskytovania služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú sieť s miestnymi vedeniami, čo nespadá pod reguláciu Telekomunikačného úradu. Telekomunikačný úrad je sektorovým regulátorom a jeho pôsobnosť je založená na princípe predchádzajúceho stanovenia podmienok pre dobré fungovanie trhu. Žalovaný má plnú kompetenciu pôsobiť na neregulovaných relevantných trhoch, ako tomu je v danom prípade. Súd sa v tomto smere stotožňuje s argumentáciou žalovaného tak, že tento je prierezovým regulátorom trhu a jeho pôsobnosť je založená na princípe následnej ochrany pri zistení porušenia záujmov chránených ZoOHS.

Následne bolo úlohou súdu posúdiť určenie relevantného trhu, dominantného postavenia žalobcu na ňom a či toto svoje dominantné postavenie na trhu zneužíva.

Ďalej z uvedenej citácie, najmä z § 4 zák. č. 610/2003 Z. z. výkladom á kontrário vyplýva, že dotknutá služba sa týka určenia bodu budúceho rozhrania pre budúceho účastníka pripojenia k verejnej sieti. Z časového hľadiska táto etapa je etapou prípravnou, predstavujúcou prípravu dokumentácie budúcej stavby a jej projektovanie. Zatiaľ teda nejde o reálne pripojenie účastníka k verejnej sieti. Preto táto oblasť trhu bola žalobcovým druhostupňovým rozhodnutím správne vymedzená v určení relevantného trhu v zmysle § 3 ZoOHS.

Podľa § 8 ods. 1, ods. 2 písm. b) ZoOHS dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä hrozba obmedzenia alebo obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov. Podľa § 8 ods. 6 ZoOHS zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z. z. relevantný trh je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. úrad za porušenie ustanovení § 4 ods. 1, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 25 ods. 5 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10% z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol obrat do 10.000,- Sk alebo ktorý nemal žiadny obrat alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčíslieť, pokutu do 10.000.000,- Sk.

Súd musí konštatovať, že sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými vznesenými námietkami žalobcu v rámci ním podaného rozkladu.

Žalovaný náležite ustálil a aj zdôvodnil, že činnosť týkajúca sa určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami je službou v zmysle zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Má pre projektanta ekonomickú hodnotu, keďže je predpokladom pre výkon jeho podnikateľskej činnosti. Projektant nie je bez daného schopný vypracovať pre investora projekt napojenia stavby na jestvujúce siete. Taktiež je zjavné, že existuje dopyt a ponuka po takejto službe poskytovanej projektantmi, aj keď poskytovanie určenia a rezervácie bodov napojenia uskutočňuje žalobca bezplatne (rezervovanie po dobu viac ako 1 rok žalobca spoplatňuje).

Ohľadom stanovenia relevantného trhu súd poukazuje na to, že sám žalobca vo svojich písomných vyjadreniach v rámci administratívneho konania používa pojmy verejná telekomunikačná sieť a miestne vedenia, tieto pojmy používa aj Nariadenie Európskeho parlamentu a rady č. 2887/2000, Najvyšší súd SR a v iných konaniach aj žalovaný. V priebehu druhostupňového konania žalovaný zmenil definíciu tovarového relevantného trhu, o čom žalobcu písomne upovedomil výzvou (v zmysle § 33 ZOHS) a tento mal možnosť vyjadriť sa k tejto zmene. Súd sa stotožnil s priestorovým vymedzením relevantného trhu žalovaným ako celoslovenského, ako aj s tým, že poskytovanie telekomunikačných služieb v plnom rozsahu umožňuje len pevná verejná telekomunikačná sieť s miestnymi vedeniami a preto je nezastupiteľná.

Čo sa týka dominantného postavenia žalobcu na danom vymedzenom relevantnom trhu, súd sa stotožnil s argumentmi žalovaného v napadnutom rozhodnutí. Žalobca bol v skúmanom období jediným vlastníkom pevnej verejnej telekomunikačnej siete s miestnymi

vedeniami, nemal žiadneho reálneho konkurenta, keďže žiadny iný podnikateľ nemal takúto sieť vybudovanú. Komplexné telekomunikačné služby bez účasti žalobcu nebolo možné poskytovať, iní operátori nemali so žalobcom uzatvorené zmluvy o prepojení. Preto žalobca bol jediným podnikateľom, ktorý mohol zabezpečiť a poskytovať službu určenia a rezervácie bodov napojenia do takejto siete pre projektantov za účelom vypracovania projektovej dokumentácie.

Odmietnutie určenia a rezervácie bodov napojenia pre projektanta Živného bez ďalších objektívnych dôvodov je podľa súdu zneužitím dominantného postavenia, ktorého následkom mal projektant Živný obmedzené možnosti poskytovanie služieb vypracovania projektovej dokumentácie napojenia stavby na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť. Takéto je aj vymedzenie dopadu na užívateľa – projektanta Živného, keďže bez určenia a rezervácie bodov napojenia mu bolo znemožnené plniť jeho zmluvné záväzky voči investorom. Zároveň investori boli obmedzení v ich výbere slobodne si vybrať projektanta.

Ohľadom námietok žalobcu o neodôvodnení výšky uloženej pokuty súd má za to, že ju žalovaný dostatočne zdôvodnil. Uloženie pokuty, ako aj určenie jej výšky prináležia do právomoci žalovaného, ktorý pri jej stanovení je povinný rešpektovať zákonné kritéria, čo v danom prípade aj učinil. Pri rozhodovaní o výške pokuty zbral do úvahy rozsah protiprávneho konania žalobcu, ako aj dĺžku porušovania zákona. Konštatoval, že iné okolnosti majúce vplyv na výšku pokuty v danom prípade nezistil (majetkový prospech žalobcu). Uložená pokuta je na spodnej hranici zákona (0,06% z obratu, maximálna výška pokuty je pritom 10%) a zodpovedá závažnosti porušenia zákona žalobcom.

Konanie žalobcu, ako bolo žalovaným v správnom konaní zistené a kvalifikované, naplnilo všetky zákonom vyžadované znaky deliktuózneho konania s dostatočnou intenzitou narušiť slobodu hospodárskej súťaže chránenú v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) ZoOHS. Z argumentácie žalovaného počas správneho konania ani neskôr, nevyplynuli žiadne vážne dôvody odmietnutia poskytnutia služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť s miestnymi vedeniami podnikateľovi Rolandovi Žitnému – SUPRA ELEKTRO, Bratislava, pre účely vypracovania projektovej dokumentácie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť od apríla do konca júla 2004. Projektant predkladal žalobcovi spolu s žiadosťami aj riadne splnomocnenia od investorov. Žalobca mal tiež možnosť pravidelnej kontroly činnosti projektanta, keďže mu odsúhlasoval každý stupeň projektovej dokumentácie. Žalovaný tým, že oznámil projektantovi, že požadované body napojenia určil pre vlastnú potrebu oddelenia lokálneho plánovania mu ani nedal možnosť rozhodnutia, či túto časť projektovej dokumentácie by projektant obstaral v subdodávke od žalovaného, ale jednoznačne mienil túto službu obstaráť sám, hoci na to nemá výhradné zákonné opodstatnenie. V týchto súvislostiach nijako neobstojí argument zákonnej starostlivosti o rozvoj vlastnej siete v prospech konečných užívateľov ani argument, že takúto službu obstaráva na vlastné náklady. V danom prípade je zrejmé, že užívateľom služby určenia a rezervácie bodov napojenia na pevnú verejnú telekomunikačnú sieť je projektant Živný. Presne tieto skutočnosti vyjadrujú porušovanie slobodnej hospodárskej súťaže a nasvedčujú aj správne vymedzeniu relevantného trhu v druhostupňovom rozhodnutí žalovaného.

Pokiaľ ide o žalobcovu kritiku postupu žalovaného v rámci prešetrovania podnetu na relevantnom trhu podľa § 22 ods. 1 písm. a) ZoOHS súd konštatuje, že v danom prípade táto etapa nie je súčasťou preskúmaného správneho konania, avšak je nevyhnutná pre získavanie informácií potrebných pre prípadné začatie správneho konania žalovaným. Žalobca by musel využiť iné právne cesty na svoju prípadnú ochranu voči tvrdeným nezákonným zásahom žalovaného. V danej veci zneužívania dominantného postavenia sa

konanie v zmysle § 25 ods. 1, ods. 3 písm. b) ZoOHS vždy začína z vlastného podnetu úradu, pričom účastníkom konania je podnikateľ, ktorého činnosť alebo konanie je možným zneužívaním dominantného postavenia. Žalovaný postupoval v tomto smere v súlade so zákonom.

Čo sa týka žalobcovej námietky voči vadnosti napadnutému výroku druhostupňového rozhodnutia týkajúcej sa nerešpektovania § 59 Správneho poriadku spočívajúcu v tom, že sa výrok len čiastočne týkal obsahu výroku prvostupňového rozhodnutia tým, že sa zaoberal len zmenou bodu 1./ (šlo najmä o upresnenie vymedzenia relevantného trhu), súd poukazuje na v konaní vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Sžh 2/2009 z 26.10.2010 a jeho odôvodnenie. Pri súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy v súlade s ustálenou súdnou praxou platí, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré však nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Napriek tomu, že žalovaný pri rozhodovaní o rozklade podanom žalobcom neobsiahol dôsledne predmet konania, keďže nerozhodol o všetkých bodoch výroku, ktoré boli rozkladom napadnuté, tento jeho postup nemožno považovať za takú vadu, ktorá by sama o sebe mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 1 OSP ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že žaloba dôvodná nie je a preto ju zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Žalobca v konaní úspešný nebol a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 18.marca 2011

JUDr. Judita Kokolevská
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Bahatová